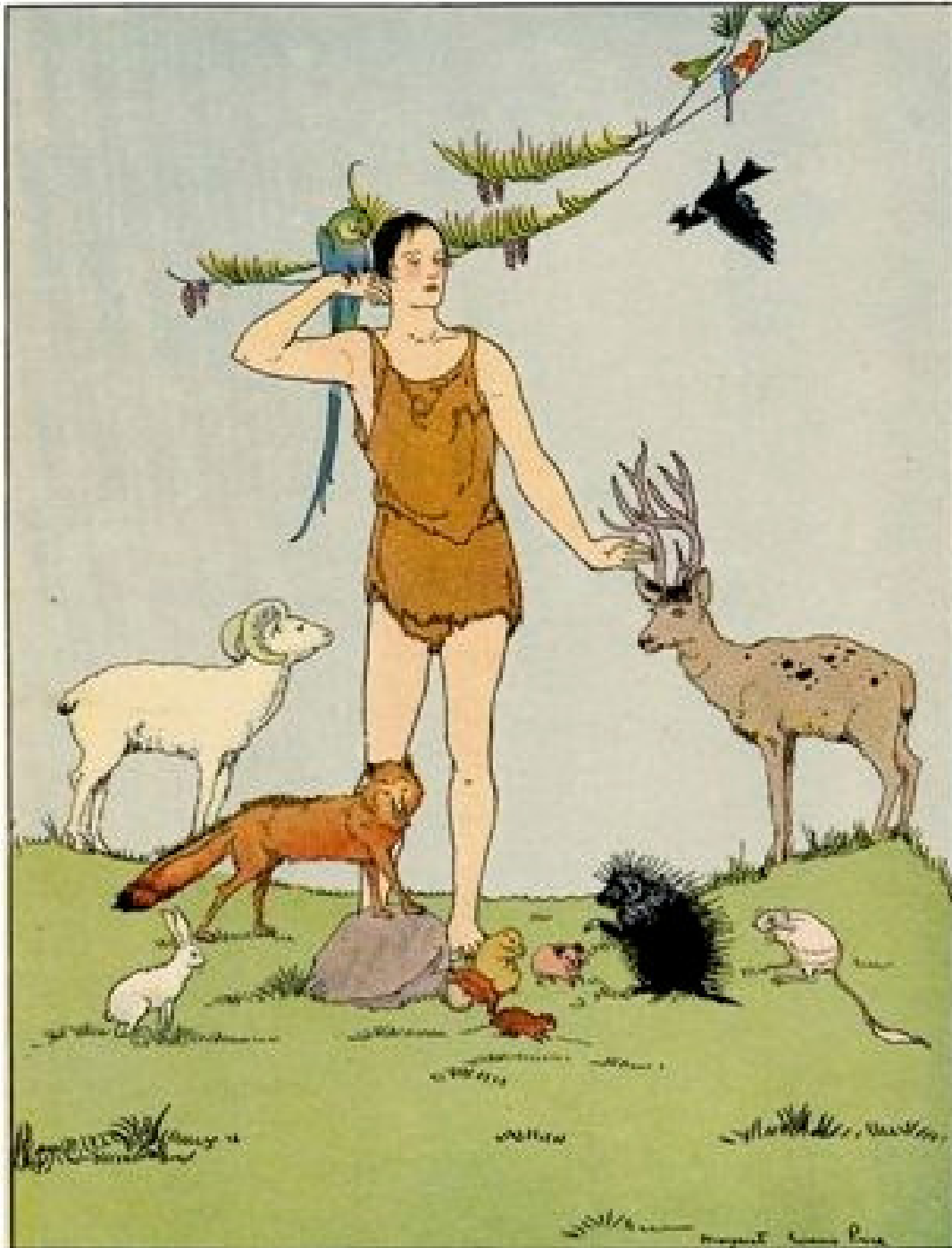

פרומתאוס ואש האלים

על פי "סיפורי קסמים לילדים"
מאת מ.א. פרייס (1926)

לפני הופעתם של בני אדם עלי אדמות חיו
כאן טיטנים, דמויי אנוש אך בעלי כוחות
עילאיים.

שנים כאלה היו הטיטנים, אחים
פרומתאוס ואפימתאוס. הם ידעו שבני
אדם יגיעו בקרוב והתחילו להכין את
הארץ לקראת בואם. הם נטעו עצים וזרעו
פרחים, פתחו מעיינות בהרים, כדי
שהמים יזרמו לעמקים. הם נתנו מתנות
מיוחדות לבעלי חיים כדי לעשותם יותר
יפים ויעילים. הם נתנו עור רך ופרוות
חמות לחיות קטנות. הם נתנו חלב לפרה,
כושר ריצה לסוס, שנהב לפיל, נוצות יפות
ליען ושירה מתוקה לציפורים. כל אלה כדי

שלבני אדם יהיו חיים נעימים ויעילים.
אך פרומתאוס רצה לתת לבני אדם מתנה
בעלת ערך מיוחד. הוא חשב על כך ונזכר
באש של האלים.

"אילו רק יכולתי להדליק לפיד מאש של
השמש" חשב "הייתי מביא אותו לארץ
לשימושו של האדם."

הוא טיפס על הר אולימפוס, הבית של
האלים. פסגות ההר הגיעו עד השמיים
והמדרונות היו תלולים ביותר, כך שרק
טיטן יכול היה לעלות עליהם. מפסגת

ההר פרומתאוס ירד על עננים. הוא צעד
מענן לענן עד שהגיע למרכבה של
השמש, הנהוגה על ידי האל הליוס
ומשוכה על ידי ארבעה סוסי היום.

החום היה רב כל כך ששום בן-אדם לא
יכול היה להתקרב לשם, אך פרומתאוס
היה טיטן, ויכול היה לסבול את החום.
הוא הושיט קנה סוף ארוך אל השמש

והחזיק אותו עד שהקנה נדלק. האור
סנוור אותו והחום צרב את ידיו, אך הוא
החזיק את הלפיד בחוזקה. הליוס עבר
הלאה בלי להרגיש שמישהו גנב ממנו אש
השמיים.

פרומתאוס הסתיר את האש בכליו ומהר
האלים רץ אתו אל האדמה. שם הדליק
אש בין הסלעים וציווה על אחיו
אפימתאוס לשמור על האש כדי שתבער
תמיד.

כשבן-אדם בא לארץ מצא את האש, והיא
חיממה אותו, בישלה את מזונו, גירשה
חיות טרף שהתקרבו אליו בלילה. הוא
למד להתיך בה מתכות מהסלעים,
ולשתמש בה לשרפת כלי חרס, כדי
שיחזיקו מים.

כשנודע לזאוס, ראש האלים, כי
פרומתאוס גנב אש מהשמש, הוא כעס
מאוד, וכשהאדם למד כבר להשתמש

על עיט ענק לבוא מדי יום ולאכול את קרביו, שבמשך לילה גדלו שוב. וכך נשאר שם פרומתאוס שנים רבות, עד שהרקולס הגיבור שחרר אותו והרג גם את העיט.

באש, האל לקח אותה ממנו. הוא אסר על פרומתאוס להתקרב שוב לשמש. אך פרומתאוס ראה את האדם האומלל ללא אש, בלי אפשרות לחמם את עצמו או לבשל אוכל, וחיפש דרך להשיג לו אותה שוב.

הוא יצא להר אולימפוס, אך הפעם ביקר בנפחיה של האל הפייסטוס, נפח האלים, ולקח ממנו קצת אש, הסתיר אותה בקנה סוף חלול וכך הביא ארצה.

יופיטר, שהביט מרום הר אולימפוס ראה שוב עשן העולה מהארץ. הוא כעס מאוד, הטיח רעמים וברקים וציווה על פרומתאוס לכבות את האש. אך פרומתאוס סירב וזאוס העניש אותו על כך.

איום ואכזרי היה עונשו שגזר עליו זאוס. הוא ציווה על הפייסטוס להכין שרשראות פלדה ולרתק בהם את פרומתאוס לגבוהה שבפסגות הרי קווקז. שם ציווה